

HILDEGARD VON BINGEN

(Alemanya, 1098-1179)

O frondens virga

O frondens virga,
in tua nobilitate stans
sicut aurora procedit:
nunc gaude et letare
et nos debiles dignare
a mala consuetudine liberare
atque manum tuam porrigere
ad erigendum nos.

ARNOLD SCHÖNBERG

(Viena 1874 – Los Angeles 1951)

Vier Lieder, op.2

(Text: Richard Dehmel)

1. Erwartung

Aus dem meergrünen Teiche
neben der roten Villa
unter der toten Eiche
scheint der Mond.

Wo ihr dunkles Abbild
durch das Wasser greift,
steht ein Mann und streift
einen Ring von seiner Hand.

Drei Opale blinken;
durch die bleichen Steine
schwimmen rot und grüne
funken und versinken.

Und er küßt sie, und
seine Augen leuchten
wie der meergrüne Grund:
ein Fenster tut sich auf.

Aus der roten Villa
neben der toten Eiche
winkt ihm eine bleiche
frauenhand.

Oh branca frondosa

Oh branca frondosa,
que t'alces noble
com el sol a l'aurora:
gaudeix i alegra't ara,
i digna't a alliberar-nos a nosaltres,
que som dèbils, dels mals costums,
i allarga'ns la mà
per aixecar-nos.

Quatre cançons, op.2

1. Espera

Des de l'estany verd marí
vora la vil·la vermella
sota el roure mort
brilla la lluna.

On la seva fosca imatge
brilla a través de l'aigua,
hi ha un home dret que es treu
un anell de la mà.

Tres òpals llambregen;
a través de les pedres pàl·lides
suren espurnes vermelles i verdes
abans d'enfonsar-se.

I ell la besa, i
els seus ulls s'il·luminen
com el fons verd marí:
una finestra s'obre.

Des de la vil·la vermella
a tocar del roure mort
el saluda una pàl·lida
mà femenina.

2. Schenk mir deinen goldenen Kamm (Jesus Bettelt)

Schenk mir deinen goldenen Kamm;
jeder Morgen soll dich mahnen,
daß du mir die Haare küßtest.
Schenk mir deinen seidenen Schwamm;
jeden Abend will ich ahnen,
wem du dich im Bade rüstest,
o Maria!

Schenk mir Alles, was du hast;
meine Seele ist nicht eitel,
stolz empfang ich deinen Segen.
Schenk mir deine schwerste Last:
willst du nicht auf meinen Scheitel
auch dein Herz, dein Herz noch legen,
Magdalena?

MISSY MAZZOLI

(Pensilvania, 1980)

Hello Lord (from Vespers for a New Dark Age)

(Text: Matthew Zapruder)

Hello Lord, hello Lord.
Are you sorry,
you woke me
with your tree,
your birds and wind?
Were you lonely?
Was your wife
not beside you,
slowly breathing?
Were you lonely?
Was your wife
not beside you?
Did she get up and go off?
Did she get up
and go off with night
like every thing,
every thing, every...
Did she get up
and go off with night
like every thing you made?

You are the dust (from Song from the Uproar)

You are the dust,
you are the sand,
you are the breathing earth,
you are the breathing earth,
you are the flood,
you are the road,
you are the flood,
you are the dust,
you are the one,
the one most loved
when left behind.

2. Regala'm la teva pinta d'or (Jesus Bettelt)

Regala'm la teva pinta d'or;
Cada matí recordarà
que em besaves els cabells.
Regala'm la teva esponja de seda;
cada vespre vull imaginar
per a qui et prepares a la banyera,
oh Maria!

Regala'm tot el que tens;
la meva ànima no és vanitosa,
rebo amb orgull la teva benedicció.
Regala'm la teva càrrega més feixuga:
No vols posar, Magdalena, sobre el meu cap
també el teu cor,
el teu cor?

Hola, Senyor (de Vespres per a una Nova Era Fosca)

Hola, Senyor, hola, Senyor.
Et sap greu
haver-me despertat
amb el teu arbre,
els teus ocells i el vent?
Et senties sol?
No tenies a la vora
la teva dona,
respirant lentament?
Et senties sol?
No tenies a la vora
la teva dona?
Es va llevar i va marxar?
Es va llevar
i va marxar de nit
com cada cosa,
cada cosa, cada...?
Es va llevar
i va marxar de nit
com cada cosa que has fet?

Tu ets la pols (de Song from the Uproar)

Tu ets la pols,
tu ets la sorra,
tu ets la terra que respira,
tu ets la terra que respira,
tu ets la riuada,
tu ets el camí,
tu ets la riuada,
tu ets la pols,
tu ets el més,
el més estimat de tots
quan t'abandonen.

CECILIA LIVINGSTON

Penelope

What is it
to be waiting?

What is it
to be waiting
for you?

Is it
wanting?

Is it
loving?

Is it
moving through me like a fire?

Desire?

Is it
loneliness in empty rooms?

Stillness...

Old-fashioned lovers kiss
did they ever miss
each other?

When will you come home to me?
When will I bloom again?

Darling boy,
I breathe the same salt air,
the same sun on my hair.

When they see the boats
from the headland
they'll strike up the band!

Darling boy
will you ever again
hold my hand while we're sleeping?

What is it
to be waiting?

What is it
to be waiting
for you?

Is it
loving?

Is it
loneliness in empty rooms?

Penèlope

Què és
estar esperant?

Què és
estar esperant-te
a tu?

És
voler?

És
estimar?

És
travessar-me com un foc?

Desig?

És
solitud en habitacions buides?

Quietud...

Amants fets a l'antiga es besen.
Mai no s'han trobat
a faltar?

Quan tornaràs a casa, amb mi?
Quan tornaré a florir?

Estimat,
respiro el mateix aire del mar,
el mateix sol sobre els meus cabells.

Quan vegin els vaixells,
des del promontori,
començarà a tocar la banda!

Estimat,
tornaràs mai més
a agafar-me la mà mentre dormim?

Què és
estar esperant?

Què és
estar esperant-te
a tu?

És
estimar?

És
solituden habitacions buides?

SARAH KIRKLAND-SNIDER

(Nova Jersey 1973)

Dead Friend

(Text: Ellen McLaughlin)

Dead friend,
turn your back on me,
I beg you,
do not look at me
with those eyes.

Dead friend,
I must leave you here.
I can't stay,
you can't follow me
where I go.

Dead friend,
turn your back on me,
let me go.
I've forgotten you,
forget me.
I've forgotten you,
forget me.

Nausicaa

(Text: Ellen McLaughlin)

Don't be afraid, stranger.
I'm not afraid,
I'm not afraid of you.

You look so lost, stranger,
but you're not lost,
'cause I've just found you.

Just take my hand, stranger,
just take my hand
and I will lead you home.

RANDY NEWMAN

(Los Angeles 1943)

Wandering Boy

Thank you for the party
We're always glad we came
I'm the only one from the family tonight
But I know they'd say the same

I came here with my father
Then I brought my wife
Three sons, a daughter
Then the last baby boy
The little caboose we called him
The light of her life
And that's who I'm waiting for

Amic mort

Amic mort,
gira'm l'esquena,
t'ho suplico,
no em miris
amb aquests ulls.

Amic mort,
t'he de deixar aquí,
no m'hi puc quedar,
no em pots seguir
allà on vaig.

Amic mort,
gira'm l'esquena,
deixa'm anar.
T'he oblidat,
oblida'm tu a mi.
T'he oblidat,
oblida'm tu a mi.

Nausica

No tinguis por, foraster.
Jo no tinc por,
no tinc por de tu.

Sembles tan perdut, foraster,
però no estàs perdut,
perquè jo t'acabo de trobar.

Tu dona'm la mà, foraster,
tu dona'm la mà
i jo et portaré a casa.

Noi errant

Gràcies per la festa.
Sempre ens alegrem de venir,
aquesta nit, només soc jo de la família,
però sé que ells dirien el mateix.

Vaig venir amb el pare,
després vaig portar-hi la meva dona,
tres fills, una filla,
després l'últim nen,
el "caganiu", que li dèiem,
la llum de la seva vida,
i és a ell a qui espero.

Where is my wandering boy tonight?
Where is my wandering boy?
If you see him push him toward the light
Where is my wandering boy?

He went off of that high board there
When he was five years old
Laughing like a maniac
Shining in the Sun like gold
He was afraid of nothin' then
He was loved by everyone
I see it clear as I see you
That day there in the sun

I hope he's warm and I hope he's dry
And that a stranger's eye is a friendly eye
And I hope he has someone
Close by his side
And I hope that he'll come home

Where is my wandering boy tonight?
Where is my wandering boy?
If you see him tell him everything's alright
Push him toward the light
Where is my wandering boy?

AARON COPLAND

(Nova York 1900 - 1990)

Twelve Poems of Emily Dickinson

(Text: Emily Dickinson)

3. Why do they shut Me out of Heaven?

Why do they shut Me out of Heaven?
Did I sing too loud?
But I can say a little "Minor"
Timid as a Bird!

Wouldn't the Angels try me
Just once more
Just see if I troubled them
But don't shut the door!

Oh, if I were the Gentleman
In the "White Robe"
And they were the little Hand that knocked
Would I forbid?

[Why do they shut Me out of Heaven?
Did I sing too loud?]

On és el meu noi errant aquesta nit?
On és el meu noi errant?
Si el veieu, empenyeu-lo cap a la llum.
On és el meu noi errant?

Va saltar del trampolí més alt
quan tenia cinc anys
rient com un boig,
tot brillant com l'or al sol.
Aleshores no temia res,
tothom se l'estimava.
Veig aquell dia tan clar
com et veig a tu, allà, al sol.

Espero que estigui calentó i eixut
i que un ull foraster li sigui amic
i espero que tingui algú
a la seva vora
i espero que torni a casa.

On és el meu noi errant aquesta nit?
On és el meu noi errant?
Si el veieu, digueu-li que tot va bé.
Empenyeu-lo cap a la llum.
On és el meu noi errant?

Dotze poemes d'Emily Dickinson

3. Per què no em deixen entrar al Cel

Per què no em deixen entrar al Cel?
Que potser he cantat massa alt?
Però ho puc fer una mica més "fluixet",
tímida com un ocell!

No em voldrien posar a prova els àngels,
tan sols una vegada més,
tan sols per veure si és que els he molestat?
Però no tanqueu la porta!

Oh, si jo fos el Senyor
de la "túnica blanca"
i ells la petita mà que truqués a la porta,
els prohibiria d'entrar-hi?

[Per què no em deixen entrar al Cel?
Que potser he cantat massa alt?]

REBECCA CLARKE

(Harrow, Regne Unit 1886 – Nova York 1979)

The cloths of heaven

(Text: William Butler Yeats)

Had I the heavens' embroidered cloths
Enwrought with golden and silver light
The blue and the dim and the dark cloths
Of night and light and the half-light,

I would spread the cloths under your feet:
But I, being poor, have only my dreams;
I have spread my dreams under your feet;
Tread softly because you tread on my dreams.

AARON COPLAND

Twelve Poems of Emily Dickinson

(Text: Emily Dickinson)

4. The world feels dusty

The World feels Dusty
When We stop to Die
We want the Dew then
Honors taste dry

Flags vex a Dying face
But the least Fan
Stirred by a friend's Hand
Cools like the Rain

Mine be the Ministry
When they Thirst comes
Dews of Thyself to fetch
And Holy Balms

REBECCA CLARKE

Down by the salley gardens

(Text: William Butler Yeats)

Down by the Salley Gardens my love and I did meet;
She passed the Salley Gardens with little snow-white feet.
She bid me take love easy, as the leaves grow on the tree;
But I, being young and foolish, with her did not agree.

In a field by the river my love and I did stand,
And on my leaning shoulder she laid her snow-white hand.
She bid me take life easy, as the grass grows on the weirs;
But I was young and foolish, and now am full of tears.

Les teles del cel

Si tingués les teles brodades del cel,
brodades amb llum daurada i platejada,
les teles blaves, opaques i fosques
de la nit, la llum i la penombra,

les estendria sota els teus peus,
però jo, que soc pobre, només tinc els meus somnis.
He estès els meus somnis sota els teus peus.
Camina suaument perquè camines sobre els meus somnis.

Dotze poemes d'Emily Dickinson

4. El món se sent polsegós

El món se sent polsegós
quan ens aturem per morir.
Aleshores, volem la rosada,
els honors tenen un gust sec.

Les banderes ofenen una cara moribunda,
però el ventall més petit,
mogut per una mà amiga,
refresca com la pluja.

Meva és la missió,
quan et vingui la set,
de portar-te les rosades
i els bàlsams sagrats.

Prop dels jardins de salzes

El meu amor i jo ens vam conèixer prop dels jardins de salzes.
Ella va passar pels jardins de salzes amb uns peus petits i
blancs com la neu. Em va demanar que em prengués l'amor
amb calma, tal com creixen les fulles a l'arbre, però jo, com
que era jove i eixelebrat, no hi vaig estar d'acord.

El meu amor i jo érem en un camp a la vora del riu, i ella va
posar la seva mà blanca com la neu sobre la meva espatlla
inclinada. Em va demanar que em prengués la vida amb
calma, tal com creix l'herba sobre els dics,
però jo era jove i eixelebrat, i ara només soc llàgrimes.

AARON COPLAND

Twelve Poems of Emily Dickinson
(Text: Emily Dickinson)

10. I've heard an Organ talk sometimes

I've heard an Organ talk, sometimes
In a Cathedral Aisle,
And understood no word it said
Yet held my breath, the while

And risen up and gone away,
A more Berdardine Girl
Yet know not what was done to me
In that old Hallowed Aisle.

FLORENCE PRICE

(Arkansas, Estats Units 1887 – Chicago 1953)

Night

(Text: Louise C. Wallace)

Night comes, a Madonna clad in scented blue.
Rose red her mouth and deep her eyes,
She lights her stars, and turns to where,
Beneath her silver lamp the moon,
Upon a couch of shadow lies
A dreamy child,
The wearied Day.

REBECCA CLARKE

Wandrer's Nachtlied

(Text: Johann Wolfgang von Goethe)

Über allen Gipfeln
Ist Ruh',
In allen Wipfeln
Spürest du
Kaum einen Hauch;
Die Vögelein schweigen im Walde.
Warte nur, balde
Ruhest du auch.

FANNY MENDELSSOHN

(Hamburg 1805 – Berlín 1847)

Nachtwanderer, op.7/1 (from Sechs Lieder, op.7)

(Text: Joseph Karl Benedikt, Freiherr von Eichendorff)

Ich wander durch die stille Nacht,
da schleicht der Mond so Heimlich sacht

Dotze poemes d'Emily Dickinson

10. De vegades he sentit un orgue parlar

De vegades, he sentit parlar un orgue
a la nau d'una catedral,
però no he entès mai res del que deia.
Tanmateix, sempre he contingut la respiració,

m'he aixecat i me n'he anat,
sentint-me una mica més santa,
sense saber què m'havia passat
en aquella vella nau sagrada.

Nit

Arriba la nit, una marededeu vestida de blau perfumat.
Amb la boca vermella rosada i els ulls profunds,
encén les seves estrelles i torna cap a on,
la lluna estant sota la seva làmpada de plata,
jau sobre un jaç d'ombra
una criatura somiadora,
el Dia cansat.

Cançó nocturna del caminant

A dalt de tots els cims
hi ha calma,
a totes les capçades
gairebé no se sent
ni un bri d'aire;
Els ocellets resten callats al bosc.
Només has d'esperar, aviat
tu també reposaràs.

Caminant nocturn, op.7/1 (de Sis Cançons, op.7)

Camino per la nit tranquil·la,
la lluna sovint surt lenta i sigil·losa

oft aus der dunkeln Wolkenhülle
Und hin und her im Thal,
erwacht die Nachtigall
dann wieder Alles grau,
Alles grau und stille

O wunderbarer Nachtgesang,
von fern im Land der Ströme Gang
leis Schauern in den dunkeln Bäumen,
irrst die Gedanken mir,
mein wirres Singen heir,
ist wie ein Rufen nur aus Träumen
mein Singen ist ein Rufen
ein Rufen nur aus Träumen.

REBECCA CLARKE

The Seal Man

(Text: John Masefield)

And he came by her cabin to the west of the road, calling.
There was a strong love came up in her at that,
and she put down her sewing on the table, and "Mother,"
she says,
"There's no lock, and no key, and no bolt, and no door.
There's no iron, nor no stone, nor anything at all
will keep me this night from the man I love."
And she went out into the moonlight to him,
there by the bush where the flow'rs is pretty, beyond the river.
And he says to her: "You are all of the beauty of the world,
will you come where I go, over the waves of the sea?"
And she says to him: "My treasure and my strength," she says,
"I would follow you on the frozen hills, my feet bleeding."
Then they went down into the sea together,
and the moon made a track on the sea, and they walked
down it;
it was like a flame before them. There was no fear at all on her;
only a great love like the love of the Old Ones,
that was stronger than the touch of the fool.
She had a little white throat, and little cheeks like flowers,
and she went down into the sea with her man,
who wasn't a man at all.
She was drowned, of course.
It's like he never thought that she wouldn't bear the sea
like himself.
She was drowned, drowned.

CLARA SCHUMANN

(Leipzig 1819 – Frankfurt 1896)

Lorelei

(Text: Heinrich Heine)

Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
Daß ich so traurig bin;

del fosc mantell dels núvols.
De tant en tant, es desperta
un rossinyol a la vall,
després tot torna a ser gris,
a ser gris i silenciós.

Oh meravellosa cançó nocturna,
des de ben lluny, el pas dels rius,
suau estremiment en els foscos arbres,
em confons els pensaments.
El meu cant confús aquí és
com un simple crit en somnis,
el meu cant és un simple crit
un simple crit en somnis.

L'home foca

Passant per la cabanya d'ella, a l'oest de la carretera, ell
la va cridar.
Aleshores un fort amor va sorgir dins seu,
i va deixar el que estava cosint sobre la taula, i diu: "Mare",
"no hi ha pany, ni clau, ni pestell, ni porta,
no hi ha ferro, ni pedra, ni res en absolut que
m'allunyi aquesta nit de l'home que estimo."
I va sortir a la llum de la lluna, cap a ell,
allà a tocar de l'arbust de les flors boniques, a l'altra banda
del riu.
I ell li diu: "Tens tota la bellesa del món,
vindràs a on vaig, sobre les ones del mar?"
I ella li respon: "Tresor meu, força meva," diu,
"et seguiria pels turons gelats amb els peus sagnant."
Aleshores van baixar plegats al mar
i la lluna va traçar-hi un camí i s'hi van endinsar;
era com una flama davant d'ells. Ella no tenia gens de por,
tan sols un gran amor com l'amor dels d'abans,
que era més fort que el toc del boig.
Ella tenia un coll blanc i petit, i les galtes petites com flors,
i es va endinsar en el mar amb el seu home,
que no era pas cap home.
Es va ofegar, evidentment.
És com si ell no hagués pensat en cap moment que ella no
resistiria el mar de la mateixa manera.
Ella es va ofegar, es va ofegar.

Lorelei

No sé què vol dir que
estigui tan trista;

Ein Märchen aus alten Zeiten,
Das kommt mir nicht aus dem Sinn.

Die Luft ist kühl und es dunkelt,
Und ruhig fließt der Rhein;
Der Gipfel des Berges funkelt
Im Abendsonnenschein.

Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
Ihr goldnes Geschmeide blitzet,
Sie kämmt ihr goldenes Haar.

Sie kämmt es mit goldenem Kamme
Und singt ein Lied dabei,
Das hat eine wundersame,
Gewalt'ge Melodei.

Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh;
Er schaut nicht die Felsenriffe,
Er schaut nur hinauf in die Höh'.

Ich glaube, die Wellen verschlingen
Am Ende Schiffer und Kahn;
Und das hat mit ihrem Singen
Die Lorelei getan.

un conte de temps passats,
que no em puc treure del cap.

L'aire és fred i es fa fosc,
i el Rin flueix tranquil;
el cim de la muntanya resplendeix
al sol del capvespre.

La donzella més bonica seu
allà dalt, tota admirable,
les seves joies d'or relleixen
mentre es pentina els cabells daurats.

Es pentina amb una pinta d'or
tot cantant una cançó
que té una misteriosa i
poderosa melodia.

Com mou el navegant la petita barca
amb un dolor terrible.
No mira els esculls,
només mira cap a les altures.

Crec que les ones finalment
engoleixen el navegant i el seu bot;
i això és el que va aconseguir
Lorelei amb el seu cant.